

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Rom. 3. v. 23. si verò in peccatis perseve-
res, Christum expiatorem peccatorum
tuorum rejicias, & sanctissimum ejus me-
ritum conculces, Hebr. 10. v. 29. id actu
damnationem infert, teste Christo, Johan.
3. v. 18.

Cain, primus ille parricida, facile gra-
tiam consequi potuisset, sed obstetit incre-
dulus & ex illa procedens desperatio,
Gen. 4. v. 13. Sic nullum peccatum majus
est incredulitate. Quando enim Deus
dicit in verbo suo: Delevi, ut nubem ini-
quitates tuas, & quasi nebulam peccata
tua, Esa. 44. v. 22. id impius credere recu-
sat, & hoc ipso mendacem facit Deum,
1. Joh. 5. v. 10. O quam grave ipsi erit ad-
versus stimulum calcitrare! Act. 9. v. 5.

Quia igitur omnes natura faciles sumus
ad seducendum, debiles ad operandum,
& fragiles ad resistendum, opus erit, ut
cum Apostolis sedulo oremus: Domine,
credo quidem, sed tu succurre increduli-
tati meæ, Marc. 9. v. 24. sic Dominus cala-
mum quassatum nobis confringet, Esa. 42.
v. 3. Phil. 1. v. 6.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fuit
I. Ex Christi reversione. Nam post dies
octo iterum erant discipuli ejus intus, &
Thomas cum eis: Venit Jesus januis
clausis & stetit in medio, & dixit eis: Pax
vobis. Hoc consolatione plenum est.
Sic enim probavit Dominus, se bonum
illum pastorem esse, qui reliquerit nona-
ginta novem oves in deserto, & vaderit ad
illam inquirendam, quæ perierat, Luc. 15.
v. 3. 4. Venit enim

1. Spontè, sicut adhuc hodiè omnibus
peccatoribus gratiam suam præveniendò
largitur. Non enim sufficientes sumus,
aliquid ex nobis cogitare, 2. Cor. 3. v. 5.
Sed Dominus est, qui operatur in nobis &
velle & perficere, Phil. 2. v. 13. oremus ergò
ex Jer. 31. v. 18.

2. Oportunè. Licet enim integrum octi-
dium apparitionem hanc suam differat,
& Thomam in incredulitate sua relin-
quat, artamen in tempore advenit, & in-
terea eundem in fide confirmat, ne planè
desperet in peccatis.

Inserviat nostra consolationi, ut, si hodie-
tenus Christus quandoque se abscondit,
& opem suam differt, ne desperemus: ve-
niens enim veniet, & non tardabit, Habuc.
2. v. 3.

3. Miraculose. Venit enim januis
clausis. Hic clarè perspicimus, nihil
ipsum prohibere, quò minus juvare
possit. Ipse enim tanquam Dominus
naturæ, non subiecit se legibus naturæ:
sed præ multitudine fortitudinis & robo-
ris, virtutisque ejus, neque unum deficit,
Esa. 40. v. 26.

Hoc gaudium in nobis exsusciter,
quando & ipsi nonnunquam propter
peccata nostra abscondere nos cogi-
mur, JESUS noster non relinquet
nos orphanos, Johan. 14. vers. 18. sed
ubique perumpet, & auxilium suum præ-
stabit nobis, ut in Jona in alvo cete
delitescente, Jon. 2. vers. 11. in tribus
viris in ardente fornace, Daniel. 3. v. 32.
in Daniele in lacu leonum, Daniel. 6.
vers. 22. In Petro in carcere, Actor. 12.
v. 7. aliisque luculenta exempla habemus,

yyy 2. quos

quos Deus fuprà omnium hominum cogitationes potenter liberavit. Sic adhuc hodiè, ubicunque locorum fimus, ad nos venturus, Pſal. 139. v. 3. & omnibus diebus nobifcum futurus eſt, uſque ad conſummationem ſeculi, Matth. 28. v. ult. Eſa. 43. v. 2.

II. *Ex pacis appreciatione.* Steit enim in medio Diſcipulorum, & dixit eis: Pax vobis. Hoc ipſo Thomam confirmaturus eſt, ſe venire, non ut ſeverum vindicem ad terrendum: ſed ut benignum Mediatorem & Salvatorem ad exhilarandum: ideò pacem illi affert, quam ipſi & omnibus peccatoribus reſpiſcentibus acquirerit.

O vos mei! nos quoque nobili hoc bono indigemus. Peccata enim nos & Deum noſtrum dividunt, Eſa. 59. v. 2. Undique inimicitia nobis imminet: Suprà nos eſt Deus iratus, infrà nos infernus rictum diducens. Juxta nos omnes creaturae nobis infeſtae ſunt, in nobis peccata nos accuſant, & tantum non ut grave onus in infernum deprimunt, Pſal. 38. v. 4. 5.

Verum Chriſtus eſt Princeps ille pacis, Eſa. 9. v. 7. delens, quod adverſum noſ erat, Chirographum, & ipſum tulit de medio, affigens illud cruci, Colof. 2. v. 14. 15. ut nunc letabundi dicere queamus: Juſtificati fide, pacem habemus cum Deo, Rom. 5. v. 1.

Nihil nobis nocebit peccatum, quod Chriſtus in ſepulchro obſignavit, & juſtitiã ſempiternam adduxit, Dan. 9. v. 24. Col. 1. v. 24.

Nihil Caecodæmon, Chriſtus enim univerſa ejus arma abſtulit, in quibus confidebat, Luc. 11. v. 22.

Nihil mors, Chriſtus quippè abſorpsit illam in ſempiternum, Eſa. 25. v. 8.

Nihil infernus, nam Chriſtus ipſi lues factus eſt, Of. 13. v. 14.

Videamus modò, ne pacem hanc violemus, ſed in hoc potius confirmetur, ut palmam obtineat in cordibus noſtris, Col. 3. v. 15. fiet hoc, ſi peccata declinaverimus, & pedes noſtros direxerimus in viam pacis, Luc. 1. v. 80. hoc eſt vita inculparum operam dederimus. Non enim eſt pax impiis, dicit Dominus, Eſa. 48. v. 22.

III. *Ex cicatricum oſtentione.* In ſpecie namque ad Thomam ſe convertit, inquit: Inſer digitum tuum huc, & vide manus meas, & adfer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Thomas planè propoſuerat ſibi, ut ante audivimus, non ſe reſurrectionem Chriſti crediturum prius, quàm ipſum oculis ſuis vidiffet, digitos ſuos in cicatricum manuum, & manum ſuam in latus vulneratum, intuliſſet. Quod igitur ille deſideravit, ipſi obtingit, adeoque eò efficacius convertitur.

Similem *φίλας θρωπίας* Chriſtus adhuc hodiè omnibus contriſtatis conſcientiis exhibet, quando illas ad agnitionem peccatorum perduxit, oſtendit illis cicatrices & vulnera, quo ipſo fides roboratur, & conſcientia tranquillatur. Nam livore ejus ſanati ſumus, Eſa. 53. v. 5.

Baalitæ olim ſolatium quæſiverunt in ſuis vulneribus, ſi incidebant ſe coltris & lanceolis, donec perfunderentur ſanguine, 1. Reg. 18. v. 28.

In Papatu quoque magni æſtimantur vulnera Franciſci, Virginis Claræ, Domini, de quibus multa fabulantur.

Sic

Sic non ignoramus quomodo Monachi flagellantes, seipsos usque ad sanguinem flagellent, & hoc modò sua & aliorum peccata expiare satagant.

Verùm frustrà id tentant. Christus enim propitiatio est pro peccatis nostris, 1. Joh. 2. v. 2. & solus torcular iræ divinæ calcavit, Esa. 63. v. 2. hanc suam gloriam alteri non dabit, Esa. 42. v. 8.

Quod si igitur requiem animæ invenire gestis, digitum fidei immittas oportet in vulnera & cicatrices Salvatoris tui Jesu Christi, cum Bernharo dicens: Turbarior, sed non perturbabor, quia vulnerum Christi recordabor.

Torquebor à probris meis,

Cor anxium dolebo:

Ast sint arenæ quot maris,

Pessum tamen non ibo.

Mortis recordabor tuæ

Et vulnerum cum sanguine Christi.

Securus hinc latebo.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tibus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *De Christo gaude*. Hæc in parte Apostoli nobis exemplo suopræcunt. Simulac enim Thomam conspiciunt exultantes dicunt: Vidimus Dominum.

Hæc hodie tenus adhuc Christiani, unica voluntas sit, ut sciat, Redemptorem suum vivere, & quomodo beneficia ejusdem per fidem sibi applicare debeat.

Mundi lætitia est impunita nequitia, ait Augustinus, & est ad momentum, Job. 20. v. 5. idè despicientes eam, cum Apostolis in Jesu nostro à mortuis resuscitato dele-

temur, & dabit nobis petitiones cordis nostri, Psal. 37. v. 4.

Mundanigaudium quærunt

1. *In divitiarum copiâ*. Hæc voluptas eorum, si prò mutua sint plena, edulcentia de frumento in frumentum &c. Psal. 144. v. 13. seqq. Verùm vanum est hoc gaudium: nam moriendum tandem, & relinquenda alienis divitiæ sunt, Psal. 49. v. 18. quin & in hoc mundo accidit, ut dives opes suas amittat, operator est Dominus, Prov. 22. v. 2. Psal. 104. v. 28.

2. *In vita luxuriâ*. Exemplo est dives epulo, qui quotidie splendide epulabatur, Luc. 16. v. 19. Ita legimus, quod in nuptiis Wenzeslai Regis Bohemiæ, cum filia Imperatoris Rudolphi I. quotidie centum mille homines cibati sint.

Smyndirides tanta luxuriâ fuit, ut semper mille venatores & totidem coquos secum habuerit, iisque stipatus incesserit. Hinc est, quod Hieronymus ait: *Semper saturitati juncta est lascivia, vicina sunt venter & genitalia, pro membrorum ordine, ordo viriorum*. Vide Prov. 23. v. 32.

Sed quid in fine sequitur? Finis eorum interitus, Phil. 3. v. 19. Transierunt mundus, & concupiscentia ejus, 1. Johan. 2. v. 17.

Hoc probè perpendentes, si gaudere vultis, gaudete in Domino semper, Phil. 4. v. 4. Gaudete, quod nomina vestra scripta sunt in cælis, Luc. 10. v. 20. Exultate in salute Domini, Psal. 13. v. 7. exultate quod per Christum liberati & liberi estis, Joh. 8. v. 36. Lætamini super eloquia ejus, Psal. 119. v. 162. lætamini quod in Domini domum ibitis, & stantes erunt pedes vestri in portis Jerusalem, Psal. 122.